

DOM

afsagt den 23. juni 2008 i sag

S 5A 1868/2008

Pol.j.nr. 1200-70585-00002-07

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte
CPR nr. (Født 1949)

Sagens baggrund og parternes påstande.

Anklageskriftet er modtaget den 14. april 2008.

Tiltalte, Adresse 1, By 1, er tiltalt for
overtrædelse af

straffelovens § 155, jf. retsplejelovens § 739,

ved den 26. juni 2007 ca. kl. 08.30, at have misbrugt sin stilling som beskikket forsvarer for Person 1, der var varetægtsfængslet og undergivet brev- og besøgskontrol, idet tiltalte, efter ukontrolleret besøg i arresten hos Person 1, telefonisk kontaktede Person 1's svigerdatter Vidne 1 (V1) og bad denne om at kontakte Vidne 2 (V2) og oplyse hende om, at hendes forklaring ville kunne påvirke udfaldet af straffesagen, og at hun ikke behøvede vidne mod sin far Person 1.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om bødestraf.

Tiltalte har principalt nægtet sig skyldig, og har subsidiært påstået straffelovens § 82 og § 83 bragt i anvendelse ved bedømmelsen af forholdet.

Forklaringer.

Der er afgivet forklaring af tiltalte og vidnerne V1 og V2.

Forklaringerne er i retsbog af 16. juni 2008 gengivet som følger:

"Tiltalte forklarede, at det er korrekt, at han var beskikket forsvarer for Person 1. Han husker ikke om han blev beskikket den 25. juni 2007 eller om han først blev beskikket den 26. juni 2007. Han tilhø-

rer ikke kredsen af beneficerede forsvarere i Roskilde Retskreds. Han fik vist sagen henvist via **Person 1's** svigerdatter, **V1**, som kender det advokatkontor, som tiltalte er tilknyttet. Han beskæftiger sig ikke hyppigt med straffesager, men har dog i de 20 år, han har virket som advokat, jævnt hen over hele perioden varetaget straffesager. Han husker, at han deltog i et møde med **Person 1** i Holbæk arrest. Første del af mødet formede sig som en politiafhøring af **Person 1** under tiltaltes tilstedeværelse. De oplysninger, der fremkom under politiafhøringen, var de eneste oplysninger han på daværende tidspunkt havde om sagen. Han havde således ikke fået udleveret egentlige forsvarergenparter af sagens akter eller anden information om sagen. Han havde intet kendskab til **Person 1** forud for beskikkelsen. Efter politiafhøringen var afsluttet forblev han i fængselscellen og talte med **Person 1**. Han har fortsat sine notater fra mødet med **Person 1** i arresten. Han har i disse notater anført blandt andet, at han skulle ringe til **P2** eller **V1**. Af notaterne fremgår endvidere, at han skulle ringe til **Person 3** om besøg. Han har endvidere noteret, at han skulle ringe til **V1** og forespørge hvordan det gik i firmaet og endelig har han noteret at han skulle bede **V1** om, at sende blomster til **V2**, som var blevet færdig med en eksamen. Under drøftelserne i fængselscellen nævnte **Person 1** for tiltalte, at hans datter **V2** havde overværet hele den episode, som dannede grundlag for sigtelsen i et af forholdene. Tiltalte orienterede **Person 1** om, at datteren var omfattet af en vidnefritagelsesgrund. **Person 1** spurgte om tiltalte ville ringe og orientere **V2** om dette. Tiltalte afslog dette og sagde, at han ikke ville mistænkes for at påvirke vidner. **Person 1** spurgte, om tiltalte så - nu han alligevel skulle ringe til **V1** om andre spørgsmål - kunne nævne for **V1**, at **V2** ikke behøvede at vidne i sagen, og bede **V1** om at orientere **V2** herom. Under samtalen med **Person 1** i cellen var der ikke omtale af andre informationer, som han skulle foranledige, at **V1** videregav til **V2**. Han indvilligede i, at ringe til **V1**, idet han jo i forvejen skulle oplyse **V1** om en række andre forhold, jf. hans notater, og lovede **Person 1**, at han i den forbindelse ville bede **V1** om, at orientere **V2** om, at hun var omfattet af en vidnefritagelsesgrund. Han husker ikke, om han under samtalen med **Person 1** i fængselscellen drøftede hvorfor **Person 1** ønskede, at det blev oplyst for **V2**, at hun var omfattet af en vidnefritagelsesgrund. Tiltalte har fra sit hidtidige virke som forsvarer overværet adskillige politiafhøringer. Disse erfaringer gjorde, at han fandt det relevant, at andre end politiet oplyste for **V2**, at hun var omfattet af en vidnefritagelsesgrund. Han finder det ikke relevant og ønsker i øvrigt ikke at svare på, om han ville have videregivet et brev til **V1** fra **Person 1**, såfremt **Person 1** havde skrevet sådan et brev. Han tror - men er ikke sikker på - at han havde talt med **V1** én gang i sagens anledning, forud for den samtale, som han havde med **V1** efter fængselsbesøget. Det var jo **V1**, der havde kontaktet kontoret og an-

Person 2 (P2)

modet om, at tiltalte bistod som forsvarer i sagen. Under den samtale med V1, som tiltalte havde efter fængselsbesøget, orienterede tiltalte V1 om, at V2 var omfattet af en vidnefritagelsesgrund. Han orienterede endvidere V1 om Person 1's situation. Eftersom det var V1, som havde bedt om, at tiltalte repræsenterede Person 1, fandt tiltalte det naturligt, at han orienterede V1 om blandt andet de mulige sanktioner for Person 1. Han orienterede bl.a. om udsigterne vedrørende Person 1's varetægtsfængsling samt om forskelle mellem straffelovens § 244 og § 245. Det var ikke hans intention, at disse informationer skulle videregives af V1 til V2. Han husker ikke om han talte med V1 om, hvilket vidner, som skulle have udtalte sig i sagen og i givet fald, hvad disse vidner skulle have talt om. Tiltalte kendte ikke på daværende tidspunkt, til de vidneforklaringer som forelå i sagen. Han kendskab til sagen på daværende tidspunkt begrænsede sig alene til de oplysninger der var fremkommet under politiafhøringen af Person 1 i fængselscellen. Det er først for ca. 14 dage siden - ved modtagelsen af forsvarergerparterne i den foreliggende sag - at han er blevet klar over, at der i voldsforholdet i sagen mod Person 1 var involveret et "glasfad". Han havde således ikke via sit kendskab til sagen som forsvarer for Person 1 kendskab til, at der skulle være udøvet vold med et glasfad.

Foreholdt sagens bilag 7, side 2, 4. afsnit, vedståes det heraf anførte, herunder det anførte om et metalstativ. Der var på daværende tidspunkt ikke omtale af et glasfad. Han kan ikke i dag præcis huske, på hvis foranledning, det under hans samtale med V1 kom til en drøftelse, at forskellene mellem straffelovens § 244 og § 245. Det var vist blot nogle bemærkninger, som faldt i den almindelige orientering om Person 1's forhold. Den 26. juni 2007 da han talte med V1, havde han ingen viden om, hvorvidt V2 var blevet afhørt af politiet. Den orientering han gav V1 om forskellene mellem straffelovens § 244 og § 245 blev ikke givet med henblik på at V1 skulle orientere V2 herom. V1 havde en interesse i at vide, hvornår Person 1 kom ud af fængslet og dette var baggrunden for orienteringen. Tiltalte mener ikke, at han under samtalen med V1 oplyste, at V2's vidneudsagn kunne påvirke sagens udfald. Dette er vel i øvrigt ret oplagt. Han var ked af, at V2 som et barn var blevet bragt i den meget uheldige og kedelige situation, at være hovedvidne til en mulig voldsepisode mellem sine forældre. Han kunne ikke drømme om, at forsøge at presse V2 til at afgive en forklaring, som afveg fra hendes observationer i sagen eller på anden vis foranledige at hun overvejede sin stilling i sagen. Den eneste information han ønskede, skulle gå fra V1 til V2 var oplysningen om, at hun var omfattet af en vidnefritagelsesgrund. Han har med sikkerhed ikke sagt til V1, at hun skulle videregive andre informationer til V2 end lige netop oplysningen om vidnefritagelsesgrunden.

Foreholdt oplysningerne i tiltaltes mødenotater, hvorefter han bl.a. skulle kontakte Jens, forklarede tiltalte, at han ikke i dag husker om han kontaktede denne P2, som er Person 1's bror. Det foresvæver dog tiltalte, at han har talt med Person 1's bror på et tidspunkt. Tiltalte husker at han blev kontaktet af Person 1's mor og at han i den forbindelse orienterede moderen om bl.a. om forskellene mellem straffelovens § 244 og § 245. Moderen takkede for de oplysninger hun fik.

Tiltalte forklarede yderligere, at han i dag ikke husker, om han under samtalen med V1 tilskyndede hende til straks at ringe til V2 eller om han blot bad hende om at ringe til V2 ved lejlighed.

Dikteret og vedstået.

V1 var mødt og blev gjort bekendt med vidnepligten og vidneansvaret. Vidnet forklarede, at hun er svigerdatter til Person 1. Det var hende der tog initiativ til, at Person 1 efter grundlovsforhøret og varetægtsfængslingen skulle have beskikket en advokat fra Advokatfirma 1 og Advokatfirma 2. Hun havde i forbindelse med dette flere samtaler med advokat Tiltalte. Hun husker, at hun den 26. juni 2007 om morgenen blev telefonisk kontaktet af tiltalte. Tiltalte sagde, at hun skulle ringe til V2 og oplyse V2 om, at hun var omfattet af en vidnefritagelsesregel. Herudover oplyste tiltalte under deres samtale, at V2's forklaring om, hvad der i givet fald var blevet smidt i hovedet på forurettede - V2's moder - havde stor betydning for den straf, som ville blive udmålt for Person 1. Tiltalte kom i den forbindelse ind på forskelle mellem straffelovens § 244 og § 245. Hun spurgte ikke til disse bestemmelser. Det var et emne, som tiltalte af egen drift bragte op under deres samtale. Hun husker ikke, om hun under samtalen med tiltalte drøftede, hvad sagens personer hver især havde forklaret om voldsepisoden. Hun gik ud fra, at det var Person 1's ønske, at V2 skulle orienteres om vidnefritagelsesreglerne, men hun kan ikke huske om tiltalte nævnte dette.

Foreholdt sagens bilag 4, side 2, 4. afsnit, vedstår hun det her anførte om forløbet af samtalen med tiltalte.

Hun husker ikke i dag, om oplysningerne vedrørende § 244 og § 245 i straffeloven blev meddelt hende af tiltalte i relation til drøftelserne om vigtigheden af indholdet af V2's forklaring. Hun husker ej heller, om tiltalte nævnte, at "bevistvivlen" vedrørende anvendelse af enten et jernstativ eller nogle bøger til slag eller kast mod forurettede, kunne have betydning for sagens udfald.

Foreholdt sagens bilag 4, side 2, 5. afsnit, vedstår hun det her anførte.

Hun husker ikke i dag, om hun under drøftelserne med tiltalte blev bedt om at viderefortælle til **V2**, også oplysningerne om den bevisvivi, der kunne være i sagen, og om betydningen af forholdets henførelse under straffelovens § 244 eller straffelovens § 245. Hun gik ud fra, at dette skulle viderefortælles til **V2**. Hun undrede sig ikke over, at tiltalte rettede henvendelse til hende og videregav hende disse oplysninger. Hun har ikke nogen erfaring med behandling af straffesager. Hun husker ikke, om tiltalte bad hende om, straks at ringe til **V2** eller om det blot skulle ske ved lejlighed.

Hun husker ikke, om hun under samtalen med tiltalte drøftede andre spørgsmål. Foreholdt sagens bilag 4, side 2, 6. afsnit, vedstår hun det anførte, hvorefter der også var tale om, at en bankkonto skulle spærres. Hun husker også, at der blev talt om, at der skulle sendes blomster til **V2** og hun bad vistnok tiltalte om at ringe til **Person 1's** mor vedrørende dette forhold.

Hun mener at huske, at hun under samtalen med tiltalte fik en orientering om sagens mulige strafmæssige følger for **Person 1**.

Umiddelbart efter samtalen med tiltalte ringede hun til **V2**. Hun oplyste **V2** om, at hun var omfattet af en vidnefritagelsesgrund. Hun fortalte også **V2** om, den mulige bevisvivi, der kunne være i sagen - jf. oplysningerne om slag/kast med jernstativ eller bøger. Hun fortalte også **V2** om forskellene mellem straffelovens § 244 og § 245 svarende til de informationer, hun havde fået af tiltalte under deres forudgående samtale. Det er korrekt, at sagens bilag 5 er en gengivelse af vidnets noter fra telefonsamtalen. Hun videregav oplysningerne fra disse noter til **V2** under den efterfølgende telefonsamtale. **V2** virkede noget frustreret. Hun følte sig vist som en lus mellem to negle. **V2** sagde vist umiddelbart, at hun nu var i tvivl om, hvad hun skulle gøre og i tvivl om, hvorvidt hun skulle afgive forklaring eller lade være.

Foreholdt sagens bilag 4, side 3, 5. afsnit, vedstår vidnet det heraf anførte. Hun husker, at hun efter samtalen med **V2** ligeledes kontaktede **Person 4** - **Person 1's** kone - og orienterede hende om sine samtaler med tiltalte og **V2**. **Person 4** skulle også være på "omgangshøjde" med situationen.

Dikteret og vedstået.

V2 var mødt og blev gjort bekendt med vidnepligten og vidneansvaret. Vidnet forklarede, at hun huske, at hun den 26. juni 2007 om morgenen blev ringet op af sin svigerinde, **V1**. **V1** ringede og spurgte til, hvordan vidnet havde det. Under samtalen sagde **V1**, at vidnet skulle tænke sig godt om og at hendes eventuelle forklaring i retten om voldsepisoden, kunne have

konsekvenser for vidnets og faderens, **Person 1's**, fremtid. **V1** sagde, at hun havde talt med en person - hun sagde vist ikke hvem - og at den pågældende havde oplyst, at vidnet skulle tænke sig godt om før hun udtalte sig i retten.

Foreholdt sagens bilag 2, side 4, 5. afsnit, forklarede vidnet, at det her gengivne nok svarer til vidnets forklaring til politiet.

Hun havde da fået at vide, at hun ikke var nødt til at afgive forklaring i retten. **V1** fortalte også om, at hun var omfattet af en vidnefritagelsesgrund. Hun kan ikke huske om **V1** omtalte forskellige bestemmelser i straffeloven under deres samtale. Hun opfattede **V1's** budskab under samtalen som en opfordring til, at hun skulle overveje, om hun ville afgive forklaring i sagen eller ej. Hun var på daværende tidspunkt 16 år. Hun reagerede på **V1's** samtale, idet hun blev lidt i tvivl. Hun havde inden samtalen besluttet sig for at hun ville afgive forklaring i retten. Hun følte sig ikke presset som følge af samtalen med **V1**, men hun kom lidt i tvivl om dette. Hun endte dog med at fastholde sin beslutning om at afgive forklaring i retten, og dette skete også. Hun kan ikke huske, om hun var blevet afhørt af politiet inden hun havde den pågældende samtale med **V1**. Da hun blev afhørt af politiet fik hun oplyst, at hun var omfattet af en vidnefritagelsesgrund. Det kan godt være, at politiet havde afhørt hende inden samtalen. Hun nævnte sin samtale med **V1** for sin mor og for sin søster. Det er også korrekt, at hun drøftede samtalen med sin farbror **P2**.

Foreholdt sagens bilag 2, side 5, sidste afsnit, er det korrekt, at samtalen med **P2** forløb, som her gengivet. Hun havde egentlig lagt sagen bag sig og kunne ikke umiddelbart huske, hun havde talt med **P2** om sagen, men foreholdt den nævnte passus fra politirapporten bekræftede vidnet at samtalen fandt sted."

Rettens bemærkninger

Det lægges til grund, at tiltalte den 26. juni 2007 var beskikket som forsvarer for **Person 1**, som var varetægtsfængslet med besøgs- og brevkontrol og sigtet for blandt andet et forhold vedrørende udøvelse af kvalificeret vold mod sin ægtefælle **Person 4**, og at **Person 1's** datter, **V2**, var vidne til den episode, som dannede grundlag for sigtelsen.

Efter tiltaltes forklaring lægger retten til grund, at tiltalte under en samtale med **Person 1** enten den 25. eller 26. juni 2007 lovede **Person 1**, at han ville kontakte **Person 1's** svigerdatter, **V1**, og foranledige, at **V1** meddelte **V2**, at hun var omfattet af en vidnefritagelsesgrund. Retten lægger endvidere efter tiltaltes forklaring til grund, at han den 26. juni 2007 ikke var bekendt med, om **V2**

██████ var afhørt til sagen af politiet, men at det var åbenbart, at en sådan afhøring ihvertfald ville finde sted.

Det lægges efter tiltaltes og ████████ V1's ████████ forklaring for retten og efter de af ████████ V1 ████████ i retten vedståede forklaringer til politirapport til grund, at tiltalte under en telefonsamtale med ████████ V1 ████████ den 26. juni 2007 oplyste, at ████████ V2 ████████ var omfattet af en vidnefritagelsesgrund, og at tiltalte bad ████████ V1 ████████ om at videregive denne information til ████████ V2 ████████. Det lægges endvidere til grund, at tiltalte tillige under samtalen med ████████ V1 ████████ forklarede og betonedede betydningen af detaljerne i den forklaring, som ████████ V2 ████████ eventuelt ville afgive om den episode, som lå til grund for volds-sigtelsen mod ████████ Person 1 ████████, og at tiltalte i den forbindelse redegjorde for forskelle mellem straffelovens § 244 og § 245.

Efter vidnerne ████████ V1 ████████ og ████████ V2's ████████ forklaring for retten og de af disse vidner i retten vedståede forklaringer til politirapport, finder retten, at ████████ V1 ████████ under en telefonsamtale med ████████ V2 ████████, gennemført straks efter ████████ V1's ████████ samtale med tiltalte, videregav både oplysningen om, at ████████ V2 ████████ var omfattet af en vidnefritagelsesgrund, og oplysningerne om betydningen af ████████ V2's ████████ forklaring i sagen. Efter ████████ Vidne 2's ████████ forklaring om samtaleforløbet samt ████████ V1's ████████ forklaring om sit manglende kendskab til juridiske spørgsmål lægger retten til grund, at det under samtalen stod klart for ████████ V2 ████████, at ████████ V1's ████████ oplysninger måtte hidrøre fra ████████ Person 1's ████████ forsvarer og som sådan var afstemt med ████████ Person 1 ████████.

Retten finder, at tiltalte ved det beskrevne handlingsforløb indså eller burde indse som en overvejende sandsynlig følge, at ████████ V1 ████████ under sin efterfølgende samtale med ████████ V2 ████████ ville videregive ikke blot oplysningen om vidnefritagelsesmuligheden, men tillige de nært tilknyttede oplysninger om betydningen for sagens udfald af ████████ V2's ████████ mulige forklaring i sagen, og at dette - som oplysninger hidrørende fra hendes faders forsvarer - samlet set ville være egnet til at påvirke indholdet af ████████ V2's ████████ mulige forklaring. Herefter, og når henses til efterforskningens stadie på tidspunktet for tiltaltes kontakt med ████████ V1 ████████ og til ████████ V2's ████████ unge alder og tilknytning til ████████ Person 1 ████████, finder retten det bevist, at tiltalte ved de beskrevne dispositioner misbrugte sin stilling som beskikket forsvarer til at modarbejde sagens oplysning.

Tiltalte har derfor overtrådt straffelovens § 155, jf. retsplejelovens § 739.

Straffen fastsættes til 10 dagbøder á 1.000 kr., jf. straffelovens § 155, 1. pkt.

Forvandlingsstraffen er fængsel i 10 dage.

Retten har ved straffastsættelsen lagt særlig vægt på forholdets karakter. Retten har fundet, at der ikke er grundlag for at lade straffen formilde, nedsætte eller bortfalde efter bestemmelserne i straffelovens § 82 eller § 83.

Thi kendes for ret:

Tiltalte straffes med 10 dagbøder á 1.000 kr.

Forvandlingsstraffen er fængsel i 10 dage.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Dommer